

Ե Ր Ա Ջ

(Նեկրասովից)

ԱԼԷԳՐՈՒՆԴԻ ԾԱՏՈՒՐԵԱՆԻ

Երազ էր... Ժայռի գագաթին կանգնած՝
Ես ուզում էի ինձ ծովը նետել.
Յանկարծ ինձ լուսոյ հրեշտակ երևաց
Եւ անոյշ ձայնով ըսկսեց երգել.—
«Սպասիր գարնան: Կը գամ ես շուտով
«Եւ կասեմ ես քեզ—մարդ եղիր նորից.
«Մռայլլած միտքըդ կը վառեմ լուսով,
«Թմրեցնող քունըդ կը ցրեմ աչքից.
«Կը տամ քեզ նորից երջանիկ ժամեր,
«Նոր ոգի կ'առնէ մունագ ինձանից
«Եւ գու բախտաւոր՝ կը քաղես հասկեր
«Քո նւիրական չը հնձած արտից»:

Մոսկւա. 26 յունւարի, 1891 թ.